wõtta, omat „neiut kaugelt maalt" otsima, kelle jälgi tema nii jäljeta ära kautanud on. Ühes on tema juba olnud, missuguses — seda ei ole meie kahjuks kuulda saanud; nüüd piab aga teekond Ennsthal'isse minema. Kas see ei ole peiuke, kuida tema raamatus seisab! Aga rääägi nüüd rutku, mis Sina tead!"

Sofie waatas kawala naeretesega õdede peale ja ütles: „Kas Teie siis arwata ei wõi, mis mina tean?" Nagu ühest suust hüüdsiwad mõlemad: „Teie juures on tema olnud, see kõrwetatud peiuke!" „Muidugi, ja arwake, tema ütles ennast isa wana rahade korjandusest suurt osa wõtma!" — „See on wast kena! Kahju, et meie seal ei olnud, kui tema papa Hausmann'iga wanu rahasi arutas!"

Nüüd arutas Sofie teistele oma juba teel wälja arwatud plaani nimeta kirja kohta, ja Martha ja Alma Hinzmeier oliwad sellega täitsa ühes nõuus ja lubasiwad seda tähtsat asja ka saladuses pidada — selle kaubaga, et Sofie neile kohe pärast plaanitud kokkutulemisest selleşt suusõnaga eht kirjalikult sõnumit annaks. Kuida Hinzmeieri neiukesed apthekre plaanitud käikude üle õiget sõnumit saanud, see on selgitamata jäänud — üks selge tunnistus, et ka noored neiud tarwituşt mööda saladust hoida oskawad. Meie oleme

aga oma aimamisega wist õigel teel, kui arwame, et ka seal tubli Adolf tallitamas ja oma peremehe äraandjaks saanud oli.

Siin piame oma kannatlikku lugejat jälle jalutamisele maale kutsuma, et temale näidata wõiksime, kuida asjad Pühapääwa tähtsal pärast-lõunel läksiwad. Et herra Büchner juba pääwal enne seda kõigeiks mõistlikkudeks tallitusteks täitsa kõlwatu oli ja kõiki oma teenijate hooleks pidi jätma, seda on iseenesest arwata. Tema rahu lõppes wiimaks nii wäga otsa, et teisel pääwal oma riidesse-panemisse juures, mis ju seesugusteks käikudeks iseäralist tähelepanemist tarwitab, pea ühte, pea teist wõõriti ümber panna tahtis, kunni õde, kellele tema juba ammu oma südame-häda tunnistanud ja kes ka õige kergest kutsumist, temaga Westergrund'isse kaasa tulla, wasta wõtnud oli, tema wäljaspidise inimese peale halastas ja teda laitmata wälja ehitas, mis ka tema näu ja kaswu juures raske ei olnud, kui tema ka täna oma kärtsatuma olekuga kannatlikku õde küll tülitas.

Wiimaks oli see suur tegu walmis ja käik wõis ette wõetud saada. Jalutus maale oleks looduse-armastajale Anna'le rõõmu küll teinud, kui läbemata Eduard teda mitte jahisammule sundinud ei oleks. Mida ligemale nemad aga jõudsiwad, seda lühemaks jäiwad wenna sammud ja tema